

Ahoj všichni,

jsem tu zase zpátky s pravidelnými zprávami ze šachového bojiště. Naše družstvo ("béčko", pořád si na to nemůžu zvyknout) má za sebou první zápas s Mahrlou B. Díky Prague openu, zkouškovému, nemocem atd. se mi nakonec na zápas podařilo sehnat jenom sedm lidí, tak jsem dopředu moc optimistický nebyl, i když na prvních pěti deskách jsme o moc horší nebyli (Pavel a Jirka byli dokonce i silnější než soupeř). I přesto jsme asi všichni zápas brali docela uvolněně, před začátkem jsme ještě s Michalem stanovili strategii, že počkáme tak hodinku a pak, pokud to bude vypadat zle, se vykašleme na družstvo a budeme hrát každý za sebe. Lukášovi jsem pak ještě dával nějaké obecné rady o tom, jak hrát se silnějším soupeřem. Po usazení k šachovnicím jsme se ještě pobaveně usmáli páně Jakušově radosti, že na osmé vyhrál bez boje a začali jsme. Nejzajímavější byla na začátku asi Lukášova partie, kde černými zahrál celkem odvážně a já jen přemýšlel, o kterého z centrálních pěšců přijde s tím, že pozice není nic moc, po chvíli to ale soupeř začal zjednodušovat s tím, že pěšec navíc stačí. Michalovi s Pavlem (a myslím, že tam byl i Jirka) jsem vysvětloval, že Lukáš je nový hráč a tohle je jeho asi 2. nebo 3. závodní partie, což okomentovali tak, že vzhledem k tomu hraje dost dobře. Jirka měl zajímavou pozici, zkonstatoval jsem, že každý má v té partii něco a hrát bych to nechtěl ani za jednu stranu... Vlád'a zas po partii přiznal, že už od třetího tahu musel vymýšlet, co se vlastně v tom Čigorinovi hraje. Víc jsem toho moc nevyozoroval, protože jsem ve své partii docela ledabyle uvolnil napětí v centru a výsledkem byla docela špatná pozice. Zaregistroval jsem, že Michal remizoval a Lukáš se mě ptal, že by chtěl dát remízu, protože má nějakou koncovku dvou věží a že to moc neumí. Tak jsem mu vysvětlil, jak má nabídnout remízu s tím, ať to udělá, i když pochybuji, že to soupeř vezme. Pak už jsem se soustředil jen na svou špatnou pozici a narůstající časovku. Soupeř obětoval figuru za postup volného pěšce na sedmičku, kde se mi ho zoufale podařilo zastavit, nicméně v časovém presu jsem raději vrátil figuru zpět a přešel do koncovky D+V s pěšcem méně s tím, že asi dávám věčňák nebo doberu pěšce zpět. Zatímco soupeř přemýšlel, jak z toho, tak mi Pavel dává vědět, že i s Jirkou vyhráli (Jirka prý na čas). Pak uvidím možnost soupeře dojít králem na h4 a já mu už po d sloupci (na kterém dáma potřebuje zůstat, aby kryla napadenou věž) šach nedám. Co s tím? Uvažuji dát věž na a8 a jednak podkopnout soupeřova volného pěšce a zároveň pohrozit šachem věží, sice nic není nějak strašné, protože bych okamžitě prohrál na slabou osmičku, ale i pseudohrozby se můžou počítat. Zatímco soupeř stále přemýšlel, tak mi to najednou došlo - když zahraje Kh4, můžu mu dát Dg4 mat! Takže jsem počítal další možnosti věčňáku, ale soupeř se najednou rozhodl (jak říkal, úplně mu ta možnost vypadla z hlavy) a Kh4 skutečně zahrál. Než ten šok vydýchám, Vlád'a vedle mě dává za remis poslední partii a dozvídám se, že jsme 5-3 vyhráli a jedinou výhru soupeři zaznamenali právě na osmé šachovnici.

Zdraví vás kapitán béčka Karel